

sobota, 24.01.2026

Rok Jubileuszowy św. Franciszka

Dekret w osiemsetną rocznicę śmierci świętego Franciszka z Asyżu ogłasza się szczególny rok jubileuszowy z dołączonymi odpustami zupełnymi

„Strzeżcie pamięci naszego ojca i brata Franciszka, na chwałę i uwielbienie Tego, który uczynił go wielkim między ludźmi i uwielbił go wśród aniołów. Módlcie się za niego, jak sam nas o to prosił przed śmiercią i módlcie się do niego, aby Bóg uczynił także nas wraz z nim uczestnikami swojej świętej łaski”.

Podczas gdy owoce łaski Zwyczajnego Jubileuszu Roku 2025, niedawno zakończonego, w którym wszyscy zostaliśmy wezwani, aby stać się pielgrzymami nadziei, która nie zawodzi (por. Rz 5,5), są wciąż żywe i skuteczne, dołącza się do nich – jako ich idealna kontynuacja – nowa okazja do radości i uświęcenia: osiemsetna rocznica szczęśliwego przejścia świętego Franciszka z Asyżu z życia ziemskiego do ojczyzny niebieskiej (3 października 1226).

W ostatnich latach inne ważne jubileusze dotyczyły osoby i dzieł Świętego z Asyżu: osiemsetna rocznica zbudowania pierwszej szopki w Greccio, powstania „Pieśni stworzeń”, hymnu na cześć świętego piękna stworzenia oraz przyjęcia świętych stygmatów na górze La Verna – niemal nowej Kalwarii – dwa lata przed jego śmiercią. Rok 2026 będzie zwieńczeniem i dopełnieniem wszystkich poprzednich obchodów: stanie się bowiem Rokiem Świętego Franciszka i wszyscy zostaniemy wezwani, aby w naszych czasach stawać się świętymi na wzór Serafickiego Patriarchy.

Jeśli bowiem prawdą jest, że „nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia” (por. Dz 4,12) poza imieniem Jezusa Chrystusa, Odkupiciela ludzkości, to równie niezwykle jest, że między XII a XIII wiekiem, w epoce tzw. wojen świętych, rozluźnienia obyczajów i źle pojętej gorliwości religijnej, „narodziło się na świecie słońce” – Franciszek, który, będąc synem bogatego kupca, stał się ubogi i pokorny, prawdziwy alter Christus na ziemi, dając światu namacalne przykłady życia ewangelicznego i rzeczywisty obraz doskonałości chrześcijańskiej.

Nasze czasy nie różnią się tak bardzo od epoki, w której żył Franciszek, i właśnie w tym świetle jego nauczanie jest dziś jeszcze bardziej aktualne i zrozumiałe. Gdy miłość chrześcijańska słabnie, szerzy się ignorancja i zły przykład, a ci, którzy wychwalają zgodę między narodami, czynią to bardziej z egoizmu niż z autentycznego ducha chrześcijańskiego; gdy świat wirtualny góruje nad rzeczywistością, spory i przemoc społeczna stają się codziennością, a pokój jest coraz bardziej niepewny i odległy, ten Rok Świętego Franciszka niech pobudzi nas wszystkich, każdego według własnych możliwości, do naśladowania Biedaczyny z Asyżu, do jak

najpełniejszego upodobniania się do Chrystusa i do tego, by nie zaprzepaścić postanowień dopiero co przeżytego Roku Świętego: niech nadzieja, która uczyniła nas pielgrzymami, przemieni się teraz w gorliwość i zapał czynnej miłości.

„I po tym poznam, czy miłujesz Pana oraz czy miłujesz mnie, Jego sługę i swojego: jeśli uczynisz to mianowicie, aby nie było na świecie żadnego brata, który – choćby zgrzeszył najciężej – po spojrzeniu w twoje oczy odszedł bez miłosiernego przebaczenia, jeśli o nie poprosi”. Tymi niezwykle słowami, zawartymi w znanym liście Epistola ad quendam ministrum, św. Franciszek nie tylko pociesza i poucza anonimowego współbrata, lecz przede wszystkim ukazuje i podkreśla fundamentalne pojęcie miłosierdzia, nierozzerwalnie związanego z przebaczeniem i odpustem. Właśnie takim przebaczeniem jest słynny „Odpust z Asyżu” lub „Odpust Porcjunkuli”, który papież Honoriusz III w wyjątkowym przywileju przyznał bezpośrednio Franciszkowi dla tych, którzy – po spowiedzi i Komunii świętej – 2 sierpnia nawiedzą starą kapliczkę koło Asyżu, wzniesioną osiemset lat wcześniej na „małej części ziemi” (stąd nazwa Porcjunkula). Z tym samym hojnym zapałem i tą samą radością, z jaką Święty – widząc wysłuchanie swej modlitwy przez Wikariusza Chrystusa – obdarzył zgromadzony lud podczas konsekracji Porcjunkuli, ogłaszając udzieloną łaskę, Jego Świętobliwość Papież Leon XIV, Szafarz naszej wiary i naszej radości, postanawia, aby od 10 stycznia 2026 roku, równocześnie z zakończeniem Jubileuszu Zwyczajnego, aż do 10 stycznia 2027 roku, został ogłoszony szczególny Rok Świętego Franciszka, w którym każdy wierny chrześcijanin – na wzór Świętego z Asyżu – stanie się wzorem świętości życia i stałym świadkiem pokoju. Dla pełniejszego osiągnięcia zamierzonych celów Penitencjaria Apostolska, poprzez niniejszy Dekret, wydany zgodnie z wolą Najwyższego Pasterza, z okazji Roku Świętego Franciszka udziela odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna i modlitwa według intencji Ojca Świętego), który może być także ofiarowany za dusze w czyśćcu:

1. członkom: – Rodzin Franciszkańskich Pierwszego, Drugiego i Trzeciego Zakonu – regularnego i świeckiego; – Instytutów życia konsekrowanego, Stowarzyszeń życia apostołskiego oraz publicznych lub prywatnych Stowarzyszeń wiernych, męskich i żeńskich, które zachowują Regułę św. Franciszka lub są inspirowane jego duchowością albo w jakikolwiek sposób podtrzymują jego charyzmat;

2. wszystkim wiernym bez wyjątku, którzy, z sercem wolnym od przywiązania do grzechu, wezmą udział w Roku Świętego Franciszka, nawiedzając w formie pielgrzymki jakikolwiek kościół klasztorny franciszkanów lub miejsce kultu w dowolnej części świata poświęcone św. Franciszkowi bądź z nim związane z jakiegokolwiek przyczyny, i tam pobożnie uczestniczyć będą w obrzędach jubileuszowych albo spędzą odpowiedni czas na pobożnej medytacji oraz zanosząc do Boga modlitwy, aby – na wzór św. Franciszka – w sercach rodziły się uczucia chrześcijańskiej miłości bliźniego i autentyczne pragnienia zgody i pokoju między narodami, kończąc modlitwą „Ojcze nasz”, „Wierzę w Boga” oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny, św. Franciszka z Asyżu, św. Klary i wszystkich świętych Rodziny Franciszkańskiej. Osoby w podeszłym wieku, chorzy, ci, którzy się nimi opiekują, oraz wszyscy, którzy z poważnych powodów nie mogą opuszczać domu, mogą również uzyskać odpust zupełny, pod warunkiem braku przywiązania do jakiegokolwiek grzechu i z zamiarem wypełnienia zwykłych trzech warunków tak szybko, jak to będzie możliwe, jeśli duchowo zjednoczą się z obchodami jubileuszowymi Roku św. Franciszka, ofiarując Bogu Miłosiernemu swoje modlitwy, bóle i cierpienia życia.

Aby tak wielka możliwość osiągnięcia łaski Bożej przez Moc Kluczy Kościoła mogła być łatwiej urzeczywistniona, Penitencjaria stanowczo prosi wszystkich kapłanów, zakonnych i diecezjalnych, posiadających odpowiednie uprawnienia, aby z gotowością, wielkodusznie i miłosiernie oddali się do dyspozycji wiernych dla sprawowania sakramentu pokuty i pojednania.

Niniejszy Dekret jest ważny na czas Roku św. Franciszka, pomimo wszelkich przeciwnych rozporządzeń.

Dano w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, dnia 10 stycznia 2026 roku, w wigilię Święta Chrztu Pańskiego